

JUDECĂTORIA SOROCA

Republica Moldova, MD-3006, mun. Soroca, str. Independenței 62
email: jsr@justice.md, Tel. +373 (230) 2-23-56
www.instante.justice.md

Nr. 14092 din 30.10.25

Curtea Constituțională
Chișinău, str. Al. Lăpușneanu, nr. 28

Prin prezenta, Judecătoria Soroca (sediul central), Vă expediază în adresa DVS., sesizarea privind excepția de neconstituționalitate înaintată de administratorul insolvenței Bostan Nicolae, la cauza de insolvență, intentată față de ÎIS „Acva-Nord”, în cadrul examinării cererii privind anularea hotărârii adunării repetate a creditorilor ÎIS „Acva – Nord” din 29.07.2024 și demersului privind confirmarea hotărârii adunării repetate a creditorilor din 29.07.2024.

Anexă:

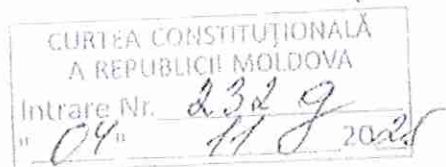
Sesizarea privind excepția de neconstituționalitate.
Copia încheierii nr. 2i-2/18 din 02.10.2025.

Judecătorul
Judecătoriei Soroca

Olga Jamba

Executor: Diana Pășeșnic
(greșter)

E-mail: diana.pasesnic@justice.md
Tel. mobil.

MINISTERUL JUSTIȚIEI AL REPUBLICII MOLDOVA
Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova
Administrator Autorizat

Bostan Nicolae

MD 2043, mun. Chișinău, str. Dr. Tudor Strișcă 8/2, of. 121
Tel./fax: + 373 22 83 53 85, email: bostannicolae1@gmail.com,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ A REPUBLICII MOLDOVA

mun. Chișinău, str. Alexandru Lăpușneanu nr. 28
MD 2004, Republica Moldova

SESIZARE

PRIVIND EXCEPȚIA DE NECONSTITUȚIONALITATE

prezentată în conformitate cu articolul 135 alin. (1) lit. a) și lit. g) din Constituție

Autorul sesizării: Administrator Autorizat Nicolae Bostan
Sediul: mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă 8/2, of. 121

Funcția: Administratorul insolvenței
ÎIS „ACVA NORD”
(în procedura de realizare a planului de restructurare)

Tel: + 373 22 83 53 85

I. OBIECTUL SESIZĂRII

1. Controlul constituționalității prevederilor art. 5, alin. (5), lit. l) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012: „(5) *Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărîrii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor.*”

2. Declarația neconstituțională a prevederilor art. 68, alin. (10) Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012: „(5) *Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărîrii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor.*”, pe motiv că norma dată, în formula existentă nu respectă condițiile legalității, accesibilității, preciziei cărora trebuie să corespundă actele juridice.

II. CIRCUMSTANȚELE LITIGIULUI EXAMINAT DE INSTANȚA DE JUDECATĂ

Prin Hotărîrea Curții de Apel Bălți a fost intentat procesul de insolvență față de „Acva Nord” ÎIS, în calitate de administrator al insolvenței fiind desemnat administratorul autorizat Colțun Elvira.

Prin Hotărîrea adunării creditorilor „Acva Nord” ÎIS (în procedură de restructurare) din 14 august 2017 a fost acceptat planul procedurii de restructurare a debitorului ÎIS „Acva Nord”

Prin Hotărîrea Adunării creditorilor din 26.10.2017 reconfirmată prin Hotărîrea adunării creditorilor din 24.11.2017 în calitate de administrator al procedurii de restructurare și realizare a planului a fost propus AA Bostan Nicolae deținător al autorizației nr. 19 din 14.01.2015.

Prin Hotărîrea Judecătorei Soroca nr. 2i-2/18 din 19 septembrie 2018 a fost confirmat planul procedurii de restructurare a debitorului „Acva Nord” ÎIS (în procedura de realizare a planului) în calitate de administrator al insolvenței fiind desemnat AA Bostan Nicolae.

La data de 29.07.2024, ora 12:00, pe adresa mun. Chișinău, str. Tudor Strișcă, 8/2, of. 121, a avut loc adunarea repetată a creditorilor ÎIS „Acva-Nord” (în procedura planului de restructurare), cu următoarea ordine de zi:

1. Raportul administratorului insolvenței ÎIS „ACVA NORD” privind starea de lucruri, administrarea masei debitoare și executarea planului procedurii de restructurare;
2. Prelungirea termenului de executare a planului procedurii de restructurare;
3. Examinarea cererii nr. 11 din 04.04.2024 a S.R.L. „RION-PLACE”;
4. Sesizarea instanței de insolvență privind destituirea administratorului și propunerii desemnării unui alt administrator.

Conform procesului-verbal al adunării repetate a creditorilor ÎIS „Acva-Nord” (în procedura planului de restructurare) din 29.07.2024, adunarea creditorilor a hotărât:

- 1) De a lua act de raportul administratorului insolvenței;
- 2) A nu prelungi termenul de executare a planului procedurii de restructurare ÎIS „ACVANORD”;
- 3) A amâna chestiunea în privința examinării cererii S.R.L. „RION-PLACE” privind amplasarea unei micro-hidrocentrale pe apeductul Soroca-Bălți cu puterea de 0,5MW pentru o altă dată;
- 4) A destitui administratorul insolvenței ÎIS „ACVA NORD” – Bostan Nicolae și a propune instanței de insolvență desemnarea în calitate de administrator al insolvenței/lichidator al ÎIS „ACVA NORD”, candidatura AA Stejar Veaceslav.

Administratorul insolvenței ÎIS „Acva-Nord” – dl. Bostan Nicolae a contestat (înaintând în acest sens o cerere privind anularea hotărârii adunării creditorilor), hotărârile adunării repetate a creditorilor ÎIS „Acva-Nord” (în procedura planului de restructurare) expuse în pct. 2 și 4 al procesului-verbal al adunării repetate a creditorilor ÎIS „Acva-Nord” (în procedura planului de restructurare) din 29.07.2024, pentru încălcări (vicii de procedură) care au fost comise și din motive de ilegalitate.

Norma de drept în virtutea căreia instanța de insolvență dispune de competență în cadrul procesului de insolvență de examinare a cererilor și respectiv anulare a hotărârilor adunării creditorilor și comitetului creditorilor este intabulată la art. 5, alin. (5), lit. 1) Legea insolvenței.

Respectiv, la soluționarea contestației împotriva măsurilor luate de administratorul insolvenței ÎIS „ACA NORD” (în procedura de realizare a planului de restructurare) instanța de judecată urmează să aplice prevederile art. 5, alin. (5), lit. 1) Legea insolvenței nr. 149 din 29.06.2012, constituționalitatea cărora administratorul insolvenței ÎIS „ACVA NORD” – Administrator Autorizat Bostan Nicolae o contestă prin prezenta sesizare, fiind în contradicție cu prevederile art. 20, art. 21, art. 23, art. 26, art. 54 și art. 119 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6 și art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

În acest sens menționăm că, norma de drept a cărei neconstituționalitate se ridică este în vigoare la moment și este de natură reglementeze raporturile juridice între participanții la procesul de insolvență iar instanța la examinarea cauzei urmează să aplice în mod direct această prevedere, prin prisma art. 135 alin. (1) lit. a) din Constituție considerăm că suntem în drept de a înainta prezenta sesizare.

III. NORMA DE DREPT SUPUSĂ VERIFICĂRII CONSTITUȚIONALITĂȚII

Prezenta sesizare are drept obiect de examinare controlul constituționalității prevederilor art. 5, alin. (5), lit. 1) a Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012 – „(5) Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor. Prevedere care nu corespunde criteriilor de legalitate, accesibilitate, precizie și previzibilitate a actelor juridice.

IV. Cadrul normativ pertinent

1. Constituția Republicii Moldova adoptată la 29.07.1994, republicată la 29.03.2016.

Articolul 20. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime.

(2) Nici o lege nu poate îngreuna accesul la justiție.

Articolul 21. Prezumția nevinovăției

Orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată pînă cînd vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Articolul 26. Dreptul la apărare

(1) Dreptul la apărare este garantat.

(2) Fiecare om are dreptul să reacționeze independent, prin mijloace legitime, la încălcarea drepturilor și libertăților sale.

(3) În tot cursul procesului, părțile au dreptul să fie asistate de un avocat, ales sau numit din oficiu.

(4) Amestecul în activitatea persoanelor care exercită apărarea în limitele prevăzute se pedepsește prin lege.

Articolul 54. Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți

(1) În Republica Moldova nu pot fi adoptate legi care ar suprima sau ar diminua drepturile și libertățile fundamentale ale omului și cetățeanului.

(2) Exercițiul drepturilor și libertăților nu poate fi supus altor restrângeri decât celor prevăzute de lege, care corespund normelor unanim recunoscute ale dreptului internațional și sânt necesare în interesele securității naționale, integrității teritoriale, bunăstării economice a țării, ordinii publice, în scopul prevenirii tulburărilor în masă și infracțiunilor, protejării drepturilor, libertăților și demnității altor persoane, împiedicării divulgării informațiilor confidențiale sau garantării autorității și imparțialității justiției.

(3) Prevederile alineatului (2) nu admit restrângerea drepturilor proclamate în articolele 20-24.

(4) Restrângerea trebuie să fie proporțională cu situația care a determinat-o și nu poate atinge existența dreptului sau a libertății.

Articolul 115. Instanțele Judecătorești

(1) Justiția se desfășoară prin Curtea Supremă de Justiție, prin curțile de apel și prin judecătorii.

(2) Pentru anumite categorii de cauze pot funcționa, potrivit legii, judecătorii specializate.

Articolul 119. Folosirea căilor de atac

Împotriva hotărârilor judecătorești, părțile interesate și organele de stat competente pot exercita căile de atac, în condițiile legii.

2. Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale

Articolul 1. Obligația de a respecta drepturile omului.

Înaltele Părți contractante recunosc oricărei persoane aflate sub jurisdicția lor drepturile și libertățile definite în titlul I al prezentei convenții.

Articolul 6. Dreptul la un proces echitabil.

Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori la securității naționale [...].

Articolul 13. Dreptul la un remediu efectiv

Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul de a se adresa efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.

1. Prevederile relevante ale Legii insolvenței nr. 149 din 29.06.2012

Articolul 1. Scopul și domeniul de reglementare

(1) Scopul prezentei legi este instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor creditorilor din contul patrimoniului debitorului prin aplicarea față de acesta a procedurii de restructurare sau a procedurii falimentului și prin distribuirea produsului finit.

(2) Prezenta lege este aplicabilă persoanelor juridice, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare, întreprinzătorilor individuali, inclusiv titularilor de patentă de întreprinzător, societăților de asigurări, organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare, companiilor fiduciare, organizațiilor necomerciale, înregistrate în Republica Moldova în modul stabilit, precum și maselor succesoriale lăsate de persoanele fizice, indiferent de faptul dacă desfășurau sau nu activitate de întreprinzător.

(4) Procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Articolul 4 Participanții la procesul de insolvență

(1) Participanți la procesul de insolvență sânt: administratorul provizoriu, administratorul insolvenței, lichidatorul, creditorii, adunarea creditorilor, comitetul creditorilor, debitorul sau, după caz, reprezentantul debitorului, alte organe și persoane stabilite în prezenta lege.

Articolul 34. Hotărârea de intentare a procedurii de insolvență

(2) Prin hotărârea de intentare a procedurii de insolvență, instanța de insolvență dă apreciere concluziilor din raportul administratorului provizoriu, prevede mărimea revendicărilor asupra cărora obiecțiile debitorului și/sau ale creditorilor au fost respinse ori considerate ca fiind întemeiate, desemnează administratorul insolvenței și instituie, după caz, comitetul creditorilor.

Articolul 5. Competența instanței de judecată

(7) Instanța de insolvență nu are în competența sa atribuții manageriale, acestea fiind exercitate de către administratorul provizoriu, administratorul insolvenței/lichidator sau, în mod excepțional, de către debitor dacă nu i s-a ridicat dreptul de a își administra patrimoniul. Deciziile manageriale pot fi controlate sub aspectul oportunității de către creditorii prin organele lor.

Articolul 8. Contestarea hotărârilor și a încheierilor instanței de insolvență

(1) Hotărârile instanței de insolvență pot fi atacate cu apel în termen de 15 zile de la data pronunțării dispozitivului, cu excepțiile prevăzute în prezenta lege. Termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență.

(2) Încheierile instanței de insolvență pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile de la data comunicării și numai în cazurile expres prevăzute de prezenta lege. Termenul de recurs, precum și recursul declarat nu suspendă executarea încheierilor instanței de insolvență.

Articolul 59 Anularea hotărârii adunării creditorilor

(1) Hotărârea adunării creditorilor poate fi anulată de instanța de insolvență, pentru încălcări de procedură, precum și pentru motive de ilegalitate, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului, a reprezentantului debitorului sau a creditorilor. Pot cere anularea hotărârii creditorii care:

- a) au votat împotriva hotărârii, faptul fiind consemnat în procesul-verbal al adunării;
- b) nu au fost admiși la adunare fără temei legal sau nu au fost înștiințați, în modul stabilit de prezenta lege, despre data, ora și locul adunării;
- c) sunt lezați în drepturi printr-o hotărâre asupra unei chestiuni care nu era inclusă în ordinea de zi a adunării creditorilor sau prin faptul că adunarea a avut loc fără evorumul stabilit de lege, cu încălcarea cotelor de voturi.

Articolul 211. Supravegherea realizării planului procedurii de restructurare

(1) În partea organizatorică, planul procedurii de restructurare va reglementa supravegherea realizării sale. În acest caz, supravegherea se limitează la executarea de către debitor a obligațiilor specificate în plan.

(2) Planul procedurii de restructurare poate stabili extinderea supravegherii asupra executării obligațiilor pe care le-a transmis unei societăți, constituite, după intentarea procesului de insolvență, special pentru a prelua bunurile și obligațiile spre administrare (societate absorbantă).

(3) Atribuțiile de supraveghere țin de competența administratorului insolvenței. În legătură cu aceasta, atribuțiile administratorului insolvenței și ale membrilor comitetului creditorilor, precum și supravegherea din partea instanței de insolvență continuă. Prevederile art. 25 alin. (5¹) se aplică în mod corespunzător.

5. Prevederile relevante al Codului civil, sunt următoarele.

Articolul 1. Principiile legislației civile

(1) Legislația civilă este întemeiată pe recunoașterea egalității participanților la raporturile reglementate de ea, protecția vieții intime, private și de familie, recunoașterea inviolabilității proprietății, a libertății contractuale, protecția bunei-credințe, protecția consumatorului, recunoașterea inadmisibilității imixtiunii în afacerile private, necesității de realizare liberă a drepturilor civile, de garantare a restabilirii persoanei în drepturile în care a fost lezată și de apărare a lor de către organele de jurisdicție competente.

(2) Drepturile civile pot fi limitate prin lege organică doar în temeiurile prevăzute de Constituția Republicii Moldova.

Articolul 11. Buna-credință

(1) Buna-credință este un standard de conduită a unei părți, caracterizată prin corectitudine, onestitate, deschidere și luarea în cont a intereselor celeilalte părți la raportul juridic.

(2) În special, este contrar bunei-credințe ca o parte să acționeze în contradicție cu declarațiile pe care le-a făcut anterior sau cu comportamentul pe care l-a avut anterior în cazul în care cealaltă parte, în detrimentul său, s-a bazat în mod rezonabil pe acele declarații sau acel comportament.

Articolul 12. Caracterul rezonabil

Caracterul rezonabil, prevăzut într-o dispoziție legală sau într-un act juridic, se apreciază în mod obiectiv, luând în considerare natura și scopul elementului supus aprecierii, circumstanțele cazului, precum și uzanțele și practicile pertinente.

Articolul 13. Abuzul de drept

(1) Niciun drept subiectiv nu poate fi exercitat predominant în scopul de a cauza altei persoane un prejudiciu sau a-i dăuna în alt mod (abuzul de drept).

(2) În cazul abuzului de drept, instanța de judecată, ținând cont de natura și consecințele acestuia, refuză titularului în apărarea dreptului subiectiv exercitat abuziv sau, după caz, îl obligă la încetarea exercitării abuzive.

(3) Dacă abuzul de drept a dus la încălcarea dreptului subiectiv al unei alte persoane, aceasta poate cere repararea prejudiciului cauzat.

Articolul 14. Interdicția invocării comportamentului propriu ilicit sau de rea-credință

(1) Nicio persoană nu poate invoca, la întemeierea pretenției sale, fapta ilicită sau de rea-credință pe care tot ea a săvârșit-o sau la care a participat.

(2) Nicio persoană nu poate obține un avantaj din comportamentul său ilicit sau de rea-credință.

6. Prevederile relevante ale Codului de procedură civilă nr. 225/30-05-2003 sunt următoarele:

Articolul 1. Raporturile reglementate de legislația procedurală civilă

Legislația procedurală civilă a Republicii Moldova reglementează raporturile sociale referitoare la raporturile procesuale civile ce apar la înfăptuirea justiției de către instanțele judecătorești de drept comun în cadrul judecării cauzelor în acțiuni civile, precum și a altor cauze, date în competența lor de prezentul cod și de alte legi.

Articolul 2. Legislația procedurală civilă

(1) Procedura de judecare a cauzelor civile în instanțele judecătorești de drept comun este stabilită de Constituția Republicii Moldova, de hotărârile și deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului, de hotărârile Curții Constituționale, de prezentul cod și de alte legi organice. Normele de drept procedural civil din alte legi trebuie să corespundă dispozițiilor fundamentale ale Constituției Republicii Moldova și prezentului cod.

(2) În caz de coliziune între normele prezentului cod și prevederile Constituției Republicii Moldova, se aplică prevederile Constituției, iar în caz de discordanță între normele prezentului cod și cele ale unei alte legi organice, se aplică reglementările legii adoptate ulterior.

(3) Dacă prin tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sânt stabilite alte norme decât cele prevăzute de legislația procedurală civilă a Republicii Moldova, se aplică normele tratatului internațional dacă din acesta nu rezultă că pentru aplicarea lor este necesară adoptarea unei legi naționale.

(4) Legislația procedurală civilă stabilește modalitatea de judecare a cauzelor în acțiuni civile ce rezultă din raporturi juridice civile, familiale, de muncă, locative, funciare, ecologice și din alte raporturi juridice, a cauzelor cu procedură specială și cu procedură în ordonanță (simplificată), precum și a celor care apar în legătură cu executarea actelor instanței judecătorești și actelor altor autorități.

Articolul 4. Sarcinile procedurii civile

Sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Articolul 5. Accesul liber la justiție

(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

(2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.

(3) Renunțarea uneia dintre părți la dreptul de a se adresa în judecată prin încheierea în prealabil a unei convenții nu are efect juridic, cu excepția cazurilor de încheiere, în condițiile legii, a unei convenții arbitrale.

Articolul 6. Modalitățile de apărare a drepturilor, libertăților și intereselor legitime

Instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.

Articolul 12. Soluționarea cauzelor civile în temeiul legislației Republicii Moldova

(1) Instanța judecătorească soluționează cauzele civile în temeiul Constituției Republicii Moldova, al tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte, al hotărîrilor și deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului, al hotărîrilor Curții Constituționale, al legilor organice și ordinare, al hotărîrilor Parlamentului, al decretelor Președintelui Republicii Moldova, al hotărîrilor și ordonanțelor Guvernului, al actelor normative ale ministerelor, ale altor autorități administrative centrale și ale autorităților administrației publice locale. În cazurile prevăzute de lege, instanța aplică uzanțele dacă acestea nu contravin ordinii publice și bunelor moravuri.

(2) Dacă, la judecarea cauzei civile, se constată că o lege sau un alt act normativ nu corespunde unei legi sau unui alt act normativ cu o putere juridică superioară, instanța aplică normele legii sau ale altui act normativ care are putere juridică superioară.

(3) În cazul inexistenței normei de drept care să reglementeze raportul litigios, instanța judecătorească aplică norma de drept care reglementează raporturi similare (analogia legii), iar în lipsa unei astfel de norme, se conduce de principiile de drept și de sensul legislației în vigoare (analogia dreptului). Nu se admite aplicarea prin analogie a normei de drept care derogă de la dispozițiile generale, restrânge drepturi sau stabilește sancțiuni suplimentare.

(4) Dacă în tratatul internațional la care Republica Moldova este parte sînt stabilite alte reglementări decât cele prevăzute de legislația internă, instanța, la judecarea cauzei, aplică reglementările tratatului internațional.

Articolul 22. Egalitatea în fața legii și a justiției

(1) Justiția în cauzele civile se desfășurează pe principiul egalității tuturor persoanelor, independent de cetățenie, rasă, naționalitate, origine etnică, limbă, religie, sex, opinie,

apartenență politică, avere, origine socială, serviciu, domiciliu, loc de naștere, precum și al egalității tuturor organizațiilor, indiferent de tipul de proprietate și forma de organizare juridică, subordonare, sediu și de alte circumstanțe.

(2) Privilegiile procesuale ale persoanelor care beneficiază de imunitatea răspunderii civile se stabilesc de prezentul cod și de alte legi, de tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte.

Articolul 26 Contradictorialitatea și egalitatea părților în drepturile procedurale

(1) Procesele civile se desfășoară pe principiul contradictorialității și egalității părților în drepturile procedurale.

(2) Contradictorialitatea presupune organizarea procesului astfel încât părțile și ceilalți participanți la proces să aibă posibilitatea de a-și formula, argumenta și dovedi poziția în proces, de a alege modalitățile și mijloacele susținerii ei de sine stătător și independent de instanță, de alte organe și persoane, de a-și expune opinia asupra oricărei probleme de fapt și de drept care are legătură cu cauza dată judecății și de a-și expune punctul de vedere asupra inițiativelor instanței.

(3) Instanța care judecă cauza își păstrează imparțialitatea și obiectivitatea, creează condiții pentru exercitarea drepturilor participanților la proces, pentru cercetarea obiectivă a circumstanțelor reale ale cauzei.

(4) Egalitatea părților în drepturile procedurale este garantată prin lege și se asigură de către instanță prin crearea posibilităților egale, suficiente și adecvate de folosire a tuturor mijloacelor procedurale pentru susținerea poziției asupra circumstanțelor de fapt și de drept, astfel încât nici una dintre părți să nu fie defavorizată în raport cu cealaltă.

Articolul 27 Disponibilitatea în drepturi a participanților la proces

(1) Disponibilitatea în drepturi se afirmă în posibilitatea participanților la proces, în primul rând a părților, de a dispune liber de dreptul subiectiv material sau de interesul legitim supus judecății, precum și de a dispune de drepturile procedurale, de a alege modalitatea și mijloacele procedurale de apărare.

(2) Instanța nu admite dispunerea de un drept sau folosirea modalității de apărare dacă aceste acte contravin legii ori încalcă drepturile sau interesele legitime ale persoanei.

Articolul 355 Competența jurisdicțională a instanțelor judecătorești în cauzele de declarare a insolvabilității

Cererea de declarare a insolvabilității se depune la judecătoria competentă în conformitate cu prevederile prezentului cod și ale altor legi.

Articolul 356 Examinarea cererii

Cererea de declarare a insolvabilității se judecă în instanță conform normelor generale din prezentul cod, cu excepțiile și completările stabilite de legislația insolvabilității.

Articolul 423. Recursul împotriva încheierii primei instanțe

(1) Încheierea dată în primă instanță poate fi atacată cu recurs, separat de hotărâre, de către părți și de ceilalți participanți la proces în cazurile prevăzute de prezentul cod și de alte legi, precum și în cazurile în care încheierea face imposibilă desfășurarea de mai departe a procesului. Ea se examinează în recurs conform regulilor stabilite de prezentul capitol.

IV. EXPUNEREA PRETINSEI SAU A PRETINSELOR ÎNCĂLCĂRI ALE CONSTITUȚIEI, PRECUM ȘI A ARGUMENTELOR ÎN SPRIJINUL ACESTOR AFIRMAȚII

Obiectul prezentei sesizări îl constituie controlul constituționalității textului: „*Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor” din articolul 5 alin. (5), lit. 1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, care afectează drepturile constituționale ale administratorului insolvenței ÎIS „ACVA NORD” (în procedura de realizare a planului de restructurare) Bostan Nicolae, prevăzute la articolele art. 20, art. 23, art. 26, art. 54 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6, art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.*

Susținem că textul: „*Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor” din articolul 5 alin. (5), lit. 1) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, încalcă dreptul la apărare al justițiabilului administratorului insolvenței ÎIS „ACVA NORD” (în proces de insolvență) Bostan Nicolae, prevăzut la art. 26 din Constituția R.M., or prevederile contestate îngreunează în mod nejustificat și nu permit justițiabilului administratorului insolvenței ÎIS „ACVA NORD” Bostan Nicolae să se apere corespunzător prin intermediul prevederilor legale contestate și să se folosească de toate mijloacele legale, deoarece sintagma “*Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor”*, prevăzută la art. 5 alin. (5), lit. 1) din Legea insolvenței nu întrunește condițiile legale de claritate și previzibilitate a legii, fiind ambiguă care lasă loc pentru interpretări defectuoase și defavorabile, or, formularea prezentă în textul legii în varianta existentă trezește dubii în privința intinței convingeri a instanței de judecată, rolului diriguitor al instanței de judecată la examinarea cererilor privind anularea hotărârilor adunării creditorilor.*

Atragem atenția onoratei curți faptul că, la alin. (5), art. 5 al Legii insolvenței, legiuitorul a prevăzut principalele competențe și atribuții ale instanțelor de judecată în cadrul proceselor de judecată.

Respectiv, în competența reglementată la lit. 1) al normei expuse mai sus, din textul formulat al normei date rezultă că instanța ori de câte ori are în examinare o cerere privind anularea hotărârii adunării creditorilor urmează să dispună admiterea acesteia și să o anuleze.

Textul dat al normei, contravine expres inclusiv normei speciale prevăzute la art. 59, alin. (1) Legea insolvenței, în temeiul căruia expres se prevede că Hotărârea adunării creditorilor „poate” fi anulată de instanța de insolvență. Respectiv la examinarea cererilor înaintate prin prisma prevederilor art. 59, alin. (1) Legea insolvenței instanța de insolvență poate anula o hotărâre a adunării creditorilor dar poate și să o mențină, respingând cererea depusă de subiecții/participanții la procesul de insolvență.

Articolul 5, alin. (5), lit. 1) Legea insolvenței însă nu prevede o posibilitate a instanței de insolvență de a nu anula o hotărâre a adunării creditorilor, în competența ei fiind scris doar „anularea”.

La caz, norma dată urma să conțină în partea sa dispozitivă că, în competența instanței de insolvență intră „*examinarea sau soluționarea cererilor privind anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor*”, respectiv în această ipostază norma ar permite în urma examinării cererii de anulare a hotărârii adunării creditorilor ca instanța să anuleze sau să mențină o astfel de hotărâre.

În context, norma expusă la art. 5, alin. (5), lit. l) Legea insolvenței încalcă dreptul la apărare al participanților la proces, precum administratorul insolvenței, adunării creditorilor sau comitetului creditorilor, în măsura în care prin prisma prevederilor art. 5, alin. (5), lit. l) Legea insolvenței instanța anulează hotărârile adunării/comitetului creditorilor la cerere fără drept de a respinge cererea.

Relatăm că, în practica judiciară instanțele de judecată aplică prevederile Codului de procedură civilă și examinează Cererile privind anularea hotărârii adunării creditorilor sau comitetului creditorilor în ordine contencioasă cu respectarea principiilor fundamentale procesuale, însă această practică nu interferează cu prevederea de la art. 5, alin. (5), lit. l) Cod de procedură civilă.

Prezintă importanță faptul că, la fel în cadrul alin. (5) al art. (5) Legea insolvenței în ipostaza altor acțiuni, legiuitorul a prevăzut că în competența instanței de insolvență intră soluționarea contestațiilor, soluționarea cererilor, examinarea obiecțiilor etc., aceeași formulare urma a fi uzată de către legiuitor inclusiv la lit. l), or, instanța anulează o hotărâre a adunării creditorilor în urma soluționării sau examinării unei cereri în acest sens, nu din oficiu sau în lipsa unui proces.

- Prin urmare, textul: „*Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor” din articolul 5 alin. (5), lit. l) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, încalcă dreptul la un proces echitabil al justițiabilului administratorului insolvenței ÎIS „ACVA NORD” Bostan Nicolae, prevăzut la art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Libertăților Fundamentale, care stipulează că “*Orice persoană are dreptul la judecarea în mod echitabil, în mod public și într-un termen rezonabil a cauzei sale, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia în interesul moralității, al ordinii publice ori la securității naționale [...].*”*

În același timp, menționăm că textul: „*Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor” din articolul 5 alin. (5), lit. l) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, afectează și încalcă grav drepturile constituționale al justițiabilului administratorului insolvenței, prevăzute la articolele art. 20, art. 26, art. 54 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6, art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.*

Astfel, articolul 13 din Convenția CEDO garantează dreptul la un recurs efectiv, care prevede că „*Orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta Convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale.*”

Articolul 20 din Constituția RM garantează accesul liber la justiție al justițiabilului și prevede expres că “(1) *Orice persoană are dreptul la satisfacție efectivă din partea instanțelor judecătorești competente împotriva actelor care violează drepturile, libertățile și interesele sale legitime. (2) Nici o lege nu poate îngredi accesul la justiție.*”

Articolul 23 din Constituția RM prevede dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle „(1) *Fiecare om are dreptul să i se recunoască personalitatea juridică. (2) Statul asigură dreptul fiecărui om de a-și cunoaște drepturile și îndatoririle. În acest scop statul publică și face accesibile toate legile și alte acte normative.*”

În corespundere cu art. 6 alin. (1) a Convenției CEDO “Orice persoană are dreptul la judecarea cauzei sale în mod echitabil, în mod public și în termen rezonabil, de către o instanță independentă și imparțială, instituită de lege, care va hotărî fie asupra încălcării drepturilor și obligațiilor sale cu caracter civil, fie asupra temeiniciei oricărei acuzații în materie penală îndreptate împotriva sa. Hotărârea trebuie să fie pronunțată în mod public, dar accesul în sala de ședință poate fi interzis presei și publicului pe întreaga durată a procesului sau a unei părți a acestuia, în interesul moralității, al ordinii publice ori al securității naționale într-o societate democratică, atunci când interesele minorilor sau protecția vieții private a părților la proces o impun, sau în măsura considerată absolut necesară de către instanță când, în împrejurări speciale, publicitatea ar fi de natură să aducă atingere intereselor justiției.”

CEDO a admis faptul că articolul 6 stabilește garanțiile procedurale disponibile părților aflate în litigiu. Acest lucru ar fi golit de conținut dacă nu s-ar avea în vedere și accesul la instanță. Prin urmare, dreptul de acces la instanță decurge implicit din dreptul la un proces echitabil în temeiul articolului 6 alin. (1) a Convenției CEDO.

Procesul este considerat echitabil în funcție de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de posibilitatea persoanei de a avea acces la justiție. Se va lua în considerare procedura judiciară în ansamblul său și anume, de la momentul declanșării procedurii, până la soluționarea finală a unui cauze de judecată).

Art.6 par. 1 din Convenția CEDO prevede nu doar garanții procedurale, ci și un drept autonom, respectiv dreptul de a avea acces la o instanță judecătorească, care, deși nu este prevăzut în mod expres în convenție, s-a dovedit a fi unul dintre cele mai importante elemente ale art.6 și care presupune posibilitatea de valorificare a unui remediu efectiv împotriva încălcărilor comise de către instanțele de judecată și anume dreptul de a contesta actele instanței de fond cu recurs și apel și a obține o remediere efectivă a drepturilor încălcate a justițiabilului.

Potrivit art. 5 al CPC al RM: “(1) Orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime. (2) Nici unei persoane nu i se va refuza apărarea judiciară din motiv de inexistență a legislației, de imperfecțiune, coliziune sau obscuritate a legislației în vigoare.”

Procesul este considerat echitabil în funcție de toate circumstanțele cauzei, inclusiv de posibilitatea persoanei de a avea acces la justiție. Se va lua în considerare procedura judiciară în ansamblul său și anume, de la momentul declanșării procedurii, până la soluționarea finală a unui cauze de judecată.

Art. 6 par.1 din Convenția CEDO prevede nu doar garanții procedurale, ci și un drept autonom, respectiv dreptul de a avea acces la o instanță judecătorească, care, deși nu este prevăzut în mod expres în convenție, s-a dovedit a fi unul dintre cele mai importante elemente ale art. 6 și care presupune posibilitatea de valorificare a unui remediu efectiv împotriva încălcărilor comise de către instanțele de judecată și anume dreptul de a contesta actele instanței de fond cu recurs și apel și a obține o remediere efectivă a drepturilor încălcate a justițiabilului.

Totodată, potrivit pct. 10 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 3 din 09 iunie 2014 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a unor prevederi ale Convenției Europene pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale “Conform jurisprudenței CEDO, în care Curtea a statuat în mod constant, le revine în

primul rând instanțelor naționale competența de a interpreta legislația internă, în special de reguli de natură procesuală. Prin urmare, alături de alte drepturi substanțiale pe care statele s-au obligat să le asigure, în temeiul art. 1, tuturor persoanelor ce se află sub jurisdicția lor, Convenția Europeană reglementează două drepturi procedurale (în materia civilă), care „se concretizează în garanții cu privire la punerea în valoare a drepturilor și libertăților ce îi sânt recunoscute persoanei în fața instanțelor judecătorești”: - dreptul la un proces echitabil (art. 6 din Convenția Europeană); - dreptul la un recurs efectiv (art. 13 din Convenția Europeană).”

Față de cele ce preced, prevederile legale contestate prin prezenta sesizare, raportate la normele relevante ale Constituției și celorlalte prevederi legale invocate în prezenta cerere, nu corespunde criteriilor de calitate a legii: de previzibilitate și accesibilitate, nefiind formulată cu suficientă precizie, și efectuată o claritate asupra modalității de apărare a participanților la proces în cazurile înmăntării unor cereri de anulare a hotărârii adunării/comitetului creditorilor de către subiecții investiți cu acest drept, precum și drepturile și obligațiile, permise sau impuse subiecților din normele contestate, care nu sunt adecvate, necesare și proporționale cu celelalte norme prin care se urmărește respectarea drepturilor participanților la procesul de insolabilitate, fiind astfel contrare inclusiv prevederilor art. 23 din Constituție.

Drepturile și libertățile administratorului insolabilității sunt încălcate prin norma c cărei constituționalitate face obiectul prezentei sesizări în măsura în care, prin prisma prevederilor art. 59, alin. (1) Legea insolabilității, inclusiv administratorul insolabilității/lichidatorul sunt subiecți cu drept de a solicita anularea hotărârilor adunării creditorilor.

În concluzie autorul sesizării consideră drept incidente la caz prevederile art. articolelor art. 20, art. 21, art. 26, art. 54 și art. 119 a Constituției Republicii Moldova, art. 1, art. 6 și art. 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului.

V. CERINȚELE SESIZĂRII

Reieșind din motivele expuse *supra*, fiind constatate toate cele 4 condiții necesare pentru a sesiza Curtea Constituțională, în temeiul art. 12¹ CPC, articolului 135 alin. 1 lit. a) și g) din Constituție, precum și al Regulamentului privind procedura de examinare a sesizărilor depuse la Curtea Constituțională, Administratorul Autorizat Bostan Nicolae, respectuos

SOLICITĂ:

1. Primirea și admiterea spre examinare în fond a Sesizării privind excepția de neconstituționalitate ridicată;
2. **A supune controlului constituționalității prevederilor din articolul 5 alin. (5), lit. l) Legea insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012 „Principalele competențe ale instanței de insolabilitate în cadrul prezentei legi sânt: l) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor”.**

3. A declara neconstituționale prevederile prevederilor din articolul 5 alin. (5), lit. l) Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012 „Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: l) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor”, pe motiv că norma dată, în varianta expusă nu respectă condițiile legalității, accesibilității și preciziei cărora trebuie să corespundă actele juridice.

VI. DECLARAȚIA ȘI SEMNĂTURA

Declar pe onoare că informațiile ce figurează în prezentul formular de sesizare sunt exacte.

22.09.2025

mun. Chișinău

Administrator Autorizat
Bostan Nicolae

ÎNCHIEIERE

02 octombrie 2025

mun. Soroca

Judecătoria Soroca (sediu central)
Instanța de insolabilitate, în componența
Președintele de ședință, judecător Olga Jamba
Grefier: Paseșnic Diana

În prezența participanților la proces,

A examinat în ședință de judecată publică, cererea administratorului insolabilității ÎS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae privind anularea hotărârii adunării creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024.

A CONSTATAT:

La 09 august 2024, în cadrul Judecătoriei Soroca (sediu central) parvine cererea înaintată de administratorul insolabilității ÎS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae privind anularea hotărârilor adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024.

Solicită administratorul insolabilității ÎS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae anularea pet. 2 și 4 din procesul-verbal al adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024.

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul administratorului insolabilității ÎS "Acva-Nord", administratorul autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor, a înaintat o cerere privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, în ordinea prevederilor art. 12¹ CPC.

Solicită reprezentantul administratorului insolabilității ÎS "Acva-Nord", administratorul autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor, sesizarea Curții Constituționale a Republicii Moldova privind examinarea constituționalității textului art. 5 alin. (5) lit. 1) al Legii insolabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cu următorul cuprins: "Principalele competențe ale instanței de insolabilitate în cadrul prezentei legi sînt: 1) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor" și emiterea unei încheieri privind suspendarea examinării cererii înaintate de administratorul insolabilității ÎS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae privind anularea hotărârilor adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024.

În motivarea cererii a invocate că, la 29 iulie 2024, ora 12.00, pe adresa mun. Chișinău, str. T. Strișcă 8/2, of. 121, a avut loc adunarea repetată a creditorilor ÎS "Acva-Nord", cu următoarea ordine de zi: 1. Raportul administratorului insolabilității ÎS "Acva-Nord" privind starea de lucruri, administrarea masei debitoare și executarea planului de restructurare; 2. Prelungirea termenului de executare a planului de restructurare; 3. Examinarea cererii nr. 11 din 04 aprilie 2024 a SRL "Rion-Place"; 4. Sesizarea instanței de insolabilitate privind destituirea administratorului și propunerea desemnării unui alt administrator. Conform procesului-verbal al adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024, adunarea creditorilor a hotărât: 1. De a lua act de raportul administratorului insolabilității; 2. A nu prelungi termenul de executare a planului procedurii de restructurare ÎS "Acva-Nord"; 3. A Amîna chestiunea în privința examinării cererii SRL "Rion-Place" privind amplasarea unei micro-hidroncentrale pe apeductul Soroca-Bălți cu puterea de 0,5MW pentru o altă dată; 3. A destitui administratorul insolabilității ÎS "Acva-Nord" – Bostan Nicolae și a propune instanței de insolabilitate desemnarea în calitate de administrator al insolabilității ÎS "Acva-Nord", candidatură administratorului autorizat Stejar Veaceslav.

Administratorul insolabilității a contestat hotărârile adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" expuse în pet. 2 și 4 al procesului-verbal al adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024, pentru încălcări care au fost comise și pentru motive de ilegalitate. Norma de drept în virtutea căreia instanța de insolabilitate dispune de competență în cadrul procesului de insolabilitate de examinare a cererilor și respectiv anularea hotărârii adunării creditorilor și comitetului creditorilor este prevăzută la art. 5 alin. (5) lit. 1) al Legii insolabilității.

Respectiv, soluționarea cauzei de insolabilitate din speță privind examinarea cererii de anulare a hotărârii adunării repetate a creditorilor ÎS "Acva-Nord" din 29 iulie 2024 instanța de insolabilitate urmează să aplice inclusive și exclusive prevederile art. 5 alin. (5) lit. 1) al Legii insolabilității nr. 159 din 29 iunie 2012, constituționalitatea căroro avocatul Buhnaei Tudor, în calitate de reprezentant al administratorului insolabilității ÎS "Acva-Nord" le contestă prin cererea dată.

Dat fiind faptul că controlul constituționalității normelor din actul legislativ ce urmează a fi aplicat de

instanța de judecată, este de competența Curții Constituționale a Republicii Moldova, avocatul Buhnați Tudor în calitate de reprezentant al administratorului insolvenței ÎIS „Aeva-Nord” (în procedura de realizare a planului de restructurare) – dlui Bostan Nicolae a formulat prezenta cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate, care potrivit Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016, pct. 81, obligă instanța judecătorească să suspende procesul și să formuleze prin încheiere judecătorească o sesizare Curții Constituționale. Cu referire la Hotărârea Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 privind interpretarea art. 135 alin. 1, lit. b) din Constituția Republicii Moldova, subliniem faptul că înalta Curte a statuat că, în eventualitatea refuzului excepției de neconstituționalitate și rezolvării litigiului fără soluționarea prealabilă acesteia de către instanța de contencios constituțional, judecătorul ordinar ar dobândi prerogative improprii instanței judecătorești.

Din aceste rațiuni, înalta Curte a decis că judecătorul ordinar nu se va pronunța asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, ci se va limita exclusiv la verificarea următoarelor condiții, par. 82: obiectul excepției intră în categoria actelor cuprinse la articolul 135 alin. (1) lit. a) din Constituție; excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia, sau este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; nu există o hotărâre anterioară a Curții având ca obiect prevederile contestate. Curtea a reținut că verificarea constituționalității normelor contestate constituie competența exclusivă a Curții Constituționale.

Din aceste considerente, judecătorii ordinari nu sunt în drept să refuze părților sesizarea Curții Constituționale, decât doar în condițiile menționate mai sus (paragraful 82). Prin urmare, orice instanță judecătorească chemată să soluționeze un litigiu, în ipoteza unei îndoieli cu privire la constituționalitatea unei dispoziții, are atât puterea, cât și obligația să se adreseze Curții Constituționale.

Potrivit pct. 81 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 pentru interpretarea articolului 135 alin. (1) lit. a) și g) din Constituția Republicii Moldova: "Potrivit prevederilor legale, în momentul acceptării excepției de neconstituționalitate, judecătorul dispune, prin încheiere, suspendarea procesului. Curtea reține că suspendarea procesului până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară pentru a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze." Sesizarea adresată Curții Constituționale de a supune controlului constituționalității are ca obiect prevederile art. 72 alin. (1) a Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, potrivit căruia "(1) La finele fiecărei proceduri, dar nu mai rar decât o dată în trimestru, administratorul/lichidatorul prezintă instanței de insolvență un raport despre modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor de administrare a procedurii sau altor cheltuieli efectuate din patrimoniul debitorului. Baza de raportare cuprinde 3 luni de activitate, raportul putând cuprinde mai multe luni."

În cadrul ședinței de judecată, reprezentantul administratorului insolvenței ÎIS "Aeva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnați Tudor, a susținut cererea înaintată și a solicitat admiterea acesteia în volum deplin.

Reprezentantul creditorului Serviciul Fiscal de Stat, Strîmbanu Gabriela a solicitat respingerea cererii înaintate.

Reprezentantul creditorului SA "Furnizarea Energiei Electrice Nord", Zăbulica Vladimir, prezent la ședința de judecată, a solicitat respingerea cererii înaintate, invocând că este o tentativă de tergiversare a examinării cauzei, participării la proces, urmînd a uza de drepturile lor procedurale cu bună-credință.

Audiind poziția participanților la proces, studiind materialele cauzei instanța de insolvență consideră necesar de a admite cererea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate al prevederilor art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, înaintată de reprezentantul administratorului insolvenței ÎIS "Aeva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnați Tudor, din considerentele ce sînt.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

Potrivit prevederilor art. 5 alin. (3) și (6) al Legii insolvenței, în competența instanței de insolvență intră și controlul judecătorec asupra activității administratorului provizoriu, administratorului insolvenței și/sau a lichidatorului, procesele și cererile de natură judiciară privind constatarea faptelor aferente procedurii de insolvență.

Conform art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvenței, (5) Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: l) anularea hotărîrii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor.

În conformitate cu prevederile art. 4 CPC, sarcinile procedurii civile constau în judecarea justă, în termen rezonabil, a cauzelor de apărare a drepturilor încălcate sau contestate, a libertăților și a intereselor legitime ale persoanelor fizice și juridice și asociațiilor lor, ale autorităților publice și ale altor persoane care sînt subiecte ale raporturilor juridice civile, familiale, de muncă și ale altor raporturi juridice, precum și în apărarea intereselor statului și ale societății, în consolidarea legalității și a ordinii de drept, în prevenirea cazurilor de încălcare a legii.

Potrivit prevederilor art. 12¹ alin. (1)-(4) CPC, în cazul existenței incertitudinii privind constituționalitatea legilor, a hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului ce urmează a fi aplicate la soluționarea unei cauze, instanța de judecată, din oficiu sau la cererea unui participant la proces, sesizează Curtea Constituțională. La ridicarea excepției de neconstituționalitate și sesizarea Curții Constituționale, instanța nu este în drept să se pronunțe asupra temeiniciei sesizării sau asupra conformității cu Constituția a normelor contestate, limitându-se exclusiv la verificarea întrunirii următoarelor condiții: a) obiectul excepției intră în categoria actelor prevăzute la art.135 alin.(1) lit.a) din Constituție; b) excepția este ridicată de către una din părți sau reprezentantul acesteia ori este ridicată de către instanța de judecată din oficiu; c) prevederile contestate urmează a fi aplicate la soluționarea cauzei; d) nu există o hotărâre anterioară a Curții Constituționale având ca obiect prevederile contestate. Ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile. Dacă nu sînt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Conform art. 135 alin. (1) lit. a) al Constituției Republicii Moldova, Curtea Constituțională: a) exercită, la sesizare, controlul constituționalității legilor și hotărârilor Parlamentului, a decretelor Președintelui Republicii Moldova, a hotărârilor și ordonanțelor Guvernului, precum și a tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

În cadrul cercetării cererii privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, s-a constatat cu certitudine că prin Hotărîrea Curții de Apel Bălți din 05 februarie 2016, a fost admisă cererea introductivă depusă de SRL „Rativestcom”; s-a constatat insolvabilitatea debitorului și s-a intentat procedura de insolvabilitate față de ÎIS „Aeva-Nord”.

Prin Hotărîrea Judecătorei Soroca (sediul central) din 19 septembrie 2018, a fost confirmat planul procedurii de restructurare al debitorului ÎIS „Aeva-Nord”, fiind desemnat, în funcția de administrator al planului, administratorul autorizat Bostan Nicolae.

La 09 august 2024, în cadrul Judecătorei Soroca (sediul central) parvine contestația înaintată de administratorul insolvabilității ÎIS „Aeva-Nord”, administrator autorizat Bostan Nicolae împotriva hotărîrilor adunării repetate a creditorilor din 29 iulie 2024.

Potrivit conținutului cererii înaintate de reprezentantul administratorului insolvabilității ÎIS „AevaNord”, administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor, privind ridicarea excepției de neconstituționalitate, ultimul contestă constituționalitatea prevederilor la art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvabilității.

Prin urmare, instanța de insolvabilitate constată, că obiectul excepției de neconstituționalitate reprezintă un articol din Legea insolvabilității, respectiv condiția prevăzută la art. 12¹ alin. (2) lit. a) CPC este respectată.

La fel, sunt respectate și condițiile prevăzute la art. 12¹ alin. (2) lit. b) și d) CPC, odată ce excepția de neconstituționalitate este invocată de reprezentantul administratorului insolvabilității ÎIS „Aeva-Nord”, administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor, care dispune de calitate procesuală în virtutea prevederilor art. 59 alin. (1) al Legii insolvabilității, coroborat cu prevederile art. 75 alin. (1) CPC, iar Curtea Constituțională al Republicii Moldova nu s-a expus pe marginea unei sesizări similare.

Cît privește respectarea condiției stabilite de Legiuitor la lit. c) alin. (2), art. 12¹ CPC, instanța de judecată constată, că prin prevederile art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, este stabilită competența instanței de insolvabilitate de a examina contestația înaintată de administratorul insolvabilității ÎIS „Aeva-Nord”, Bostan Nicolae împotriva hotărîrii adunării repetate a creditorilor din 29 iulie 2024.

Prin urmare, instanța de judecată constată că sunt întrunite condițiile ridicării excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 5 alin. (5) lit. l) din Legea insolvabilității.

Respectiv, cererea urmează a fi admisă și dispusă ridicarea excepției de neconstituționalitate al prevederilor art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, cu următorul conținut: principalele competențe ale instanței de insolvabilitate în cadrul prezentei legi sînt: l) anularea hotărîrii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor;

Cu referire la solicitarea privind suspendarea procesului, pînă la expunerea Curții Constituționale pe marginea sesizării menționate, instanța de judecată constată următoarele aspecte.

În conformitate cu prevederile art. 260 CPC, instanța judecătorească este obligată să suspende procesul în cazul: a) decesului sau reorganizării părții în proces ori a intervenientului principal dacă raportul juridic litigios permite succesiunea în drepturi; c) delegării către o instanță judecătorească străină a efectuării actelor de procedură; d) situațiilor prevăzute de Legea insolvabilității; l) inițierii medierii în condițiile Legii cu privire la mediere.

Potrivit pet. 81 al Hotărîrii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 ”privind interpretarea art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova”, ”potrivit prevederilor legale, în momentul acceptării excepției

de neconstituționalitate, judecătorul dispune, prin încheiere, suspendarea procesului, Curtea reține că suspendarea procesului până la soluționarea de către Curtea Constituțională a excepției de neconstituționalitate este necesară pentru a exclude aplicarea normelor contrare Constituției la soluționarea unei cauze”.

Potrivit prevederilor art. 121 alin. (3) CPC, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă până la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amână pledoariile.

Instanța de judecată va respinge solicitarea reprezentantului administratorului insolvenței ÎIS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae, avocat Buhnaei Tudor, privind suspendarea procesului, având în vedere faptul că prevederile art. 121 CPC, în redacția existentă, a fost introdus în Codul de procedură civilă prin Legea nr. 17 din 05 aprilie 2018 "pentru modificarea și completarea unor acte legislative", ulterior adoptării al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 "privind interpretarea art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova”.

Respectiv, obligațiunea instanței de a suspenda procesul, stabilită prin pct. 81 al Hotărârii Curții Constituționale nr. 2 din 09 februarie 2016 "privind interpretarea art. 135 alin. (1) lit. b) din Constituția Republicii Moldova", nu mai poate fi considerată valabilă odată cu intrarea în vigoare a Legii nr. 17 din 05 aprilie 2018 "pentru modificarea și completarea unor acte legislative”.

Prin urmare, instanța de judecată va respinge solicitarea privind suspendarea procesului, înmănată de reprezentantul administratorului insolvenței ÎIS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (4), art. 5 alin. (5) lit. l) art. 59 alin. (1) al Legii insolvenței, art. 4, 12¹ alin. (1) și (4) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, instanța de insolvență,

DISPUNE:

Se admite parțial cererea înmănată de reprezentantul administratorului insolvenței ÎIS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate al prevederilor art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012.

Se ridică excepția de neconstituționalitate art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, cu următorul conținut: "Principalele competențe ale instanței de insolvență în cadrul prezentei legi sînt: (...) l) anularea hotărârii adunării creditorilor și a comitetului creditorilor.

Se remite Curții Constituționale a Republicii Moldova prezenta încheiere și sesizarea privind ridicarea excepției de neconstituționalitate.

În rest, cererea înmănată de reprezentantul administratorului insolvenței ÎIS "Acva-Nord", administrator autorizat Bostan Nicolae, avocatul Buhnaei Tudor privind ridicarea excepției de neconstituționalitate al prevederilor art. 5 alin. (5) lit. l) al Legii insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, se respinge, ca fiind neintemeiată

Încheierea poate fi contestată odată cu fondul cauzei.

Președinte de ședință
Judecător

Copia corespunde originalului
Judecătoarea Olga Jamba

Olga Jamba